

Gerechtshof te Amsterdam

Derde Enkelvoudige Belastingkamer

25 juli 1996

Kenmerk: **95/2182**

UITSPRAAK

Op het beroep van X te Z, belanghebbende,

tegen

een uitspraak van het Hoofd van de Belastingdienst Ondernemingen te P, de Inspecteur.

1. Loop van het geding

Van belanghebbende is ter griffie een beroepschrift ontvangen op 23 mei 1995, ingediend door zijn gemachtigde en aangevuld bij schrijven van 28 september 1995. Het beroep is gericht tegen de uitspraak van de Inspecteur, gedagtekend 13 april 1995, betreffende de naheffingsaanslag in de omzetbelasting voor het tijdvak 1989 tot en met 1992.

Bij de bestreden uitspraak is de naheffingsaanslag verminderd tot een naar een bedrag van f 5.793,-- aan enkelvoudige belasting, f 4.030,-- aan verhoging en f 1.924,-- aan heffingsrente.

Het beroep strekt primair tot vernietiging van de uitspraak van de Inspecteur en vermindering van de naheffingsaanslag met een bedrag aan enkelvoudige belasting van f 3.443,--.

Subsidiair wordt gesteld dat het bedrag aan niet geboekte ontvangsten waarover belasting kan worden nageheven f 3.826,-- per jaar bedraagt. Meer subsidiair wordt gesteld dat over niet meer dan f 47.000,-- (f 30.000,-- over 1989 en f 17.500 over 1990) kan worden nageheven.

Met betrekking tot de verhoging wordt gesteld dat deze geheel dient te vervallen, subsidiair dient te worden kwijtgescholden tot op 25% en meer subsidiair tot op 50%. Met betrekking tot de heffingsrente wordt gesteld dat deze naar evenredigheid dient te worden verlaagd.

Belanghebbende heeft tevens verzocht de Inspecteur te veroordelen in de kosten die hij in verband met de behandeling van het beroep redelijkerwijs heeft moeten maken.

De Inspecteur heeft een verzoekschrift ingediend en concludeert daarin tot bevestiging van de bestreden uitspraak en het kwijtscheldingsbesluit. Ter zitting heeft de Inspecteur subsidiair gesteld dat de verhoging over de niet geboekte ontvangsten dient te worden kwijtgescholden tot op 50% en meer subsidiair tot op 25%.

Ter zitting van 28 maart 1996 zijn verschenen en gehoord de gemachtigde en de Inspecteur. De gemachtigde heeft ter zitting een pleitnota voorgedragen en overgelegd, waarvan de inhoud als hier opgenomen geldt.

Op 10 april 1996 heeft het Hof mondeling uitspraak gedaan waarvan het proces-verbaal op 10 april 1996 aangetekend aan partijen is verzonden.

Bij brief ter griffie ontvangen op 16 april 1996 heeft de gemachtigde verzocht de mondelinge uitspraak te vervangen door een schriftelijke. Het daarvoor verschuldigde griffierecht is tijdig voldaan.

2. Tussen partijen vaststaande feiten

Belanghebbende drijft sinds 1 mei 1964 voor eigen rekening en risico een banketbakkersbedrijf in de vorm van een eenmanszaak. Sinds 1976 wordt het bedrijf uitgeoefend in Q aan de a-sstraat 1.

Belanghebbende heeft in de jaren 1988 en 1990 de volgende stortingen verricht op een spaarrekening - een zogenoemde nummerrekening - bij de Y-bank:

- op 29-01-1988	f 2.500,--
- op 23-05-1990	f 92.000,--
- op 26-07-1990	f 5.000,--

Totaal	f 99 500,--

De Y-bank is in 1992 failliet verklaard. Belanghebbende heeft zijn schuldvordering in het faillissement aanvankelijk ingediend op naam van A p/a a-straat 1 te Q, het woonadres van belanghebbende en zijn gezin.

De Inspecteur heeft naar aanleiding van een proces verbaal van bevindingen van de FIOD inzake de spaartegoeden bij de Y-bank een boekenonderzoek ingesteld bij belanghebbende. Hierbij bleek dat de stortingen bij de Y-bank niet zonder meer uit de administratie van belanghebbende konden worden verklaard. De Inspecteur heeft de stortingen aangemerkt als afkomstig uit niet geboekte omzet in de jaren 1988 tot en met 1990.

Bij de onderhavige naheffingsaanslag is ter zake van 1989 omzetbelasting nageheven over een bedrag aan niet geboekte ontvangsten van f 39.428,-- en ter zake van 1990 over een bedrag van f 16.428,--, verhoogd met een boete van 100%.

3. Geschil

In geschil is of, en zo ja tot welke bedragen, de stortingen op de rekening bij de Y-bank afkomstig zijn uit niet geboekte omzet in jaren 1989 en 1990. Tevens is in geschil of terecht een verhoging van 100% is opgelegd.

4. Standpunten van partijen

Verwezen wordt naar hetgeen dienaangaande in de gedingstukken is vermeld.

5. Beoordeling van het geschil

1. Vaststaat dat belanghebbende in de periode 29 januari 1988 tot en met 26 juli 1990 bedragen heeft gestort op een spaarrekening bij de Y-bank tot een totaal van f 99.500,- en dat de herkomst van die bedragen niet zonder meer uit de administratie van belanghebbende blijkt.

Onder deze omstandigheden ligt het op de weg van belanghebbende een verklaring te geven voor de herkomst van die bedragen, in dier voege dat die bedragen niet zijn aan te merken als niet verantwoorde opbrengsten uit de onderneming van belanghebbende.

Belanghebbende heeft een aantal stellingen aangevoerd welke inhouden dat hij reeds begin 1988 over aanzienlijke bedragen in contanten beschikte uit hoofde van een erfenis, de opbrengst van de verkoop van roerende zaken, het verzilveren van spaarbrieven en niet verantwoorde opbrengsten uit zijn bedrijf.

De Inspecteur heeft deze stellingen van belanghebbende gemotiveerd weersproken. Tegenover de betwisting door de Inspecteur heeft belanghebbende naar 's Hofs oordeel niet aannemelijk gemaakt dat hij thuis over zo grote bedragen aan contanten kon beschikken.

In dit verband heeft belanghebbende ook geen toereikende verklaring gegeven voor de omstandigheid dat hij bij het openen van de desbetreffende spaarrekening in 1988 volstond met een storting van f 2.500,--.

De Inspecteur heeft uiteindelijk van het bedrag van f 99.500,-- circa f 55.000,-- toegerekend als niet verantwoorde ontvangsten voor de jaren 1989 tot en met 1992. Gelet op het vorenoverwogene kan niet gezegd worden dat dit bedrag te hoog is.

2. Gelet op bovenvermelde feiten en omstandigheden in onderling verband bezien acht het Hof het aannemelijk dat het aan opzet van belanghebbende is te wijten dat te weinig omzetbelasting is betaald. De Inspecteur heeft derhalve op grond van artikel 21, eerste lid, van de Algemene wet inzake rijksbelastingen terecht de belasting verhoogd met 100%.

Naar 's Hofs oordeel kan het besluit van de Inspecteur geen kwijtschelding van de verhoging te verlenen niet in stand blijven. Onder de gegeven omstandigheden acht het Hof een verhoging van 50% passend.

3. Het Hof acht termen aanwezig de Inspecteur te veroordelen in de kosten als bedoeld in artikel 5a van de Wet administratieve rechtspraak belastingzaken.

Gelet op het Besluit proceskosten fiscale procedures worden de kosten vastgesteld op $(2 \times f 710,-) \times 1 = f 1.420,-$.

6. Beslissing

Het Hof:

- bevestigt de bestreden uitspraak voor wat betreft het bedrag aan enkelvoudige belasting
- vernietigt de bestreden uitspraak voor wat betreft de verhoging en verleent kwijtschelding van de verhoging tot op 50%
- veroordeelt de Inspecteur in de proceskosten van belanghebbende tot een beloop van f 1.420,- en wijst de Staat aan dit bedrag aan belanghebbende te voldoen
- gelast de Inspecteur belanghebbende het betaalde griffierecht ten bedrage van f 75,- te vergoeden.

Aldus vastgelegd in raadkamer van 25 juli 1996 ter vervanging van de mondelinge uitspraak van 10 april 1996 door Mr. Bijl, lid van de belastingkamer, in tegenwoordigheid van Mr Vellema als griffier.

Vellema

Bijl

Het lid van de belastingkamer heeft geen bezwaar tegen afgifte door de griffier van de uitspraak in geanonimiseerde vorm.

Aangetekend aan partijen verzonden: 2 augustus 1996